

14 Augustus 1904

Geacht familielid!

Met belangstelling heb ik uw rondschrijven van 10 Augustus jl. gelezen en ik wil daarop graag reageren.

Vanzelfsprekend weet ik niet hoe de familie relatie tussen u en mij ligt. Ik wil daarom van de zijde op dit stuk wat helderheid brengen. Dat spreekt matthelijker. Ik ben (bijna) 67 jaar oud, gehuwd, 3 kinderen, alle drie gehuwd en werkzaam in dit land. Ik ben raadshier in het gerechtshof te Braken.. Ik ben naar mijn vader en grootvader genoemd: beide heetten zij ook Frederik Hendrik. Wij waren Amstedammers.

Dit licht mij voortloping voldoende en daarom thans tusschen.

Tot uw belangstelling moet ik u zeggen moet mij veel belang te hebben gehecht aan de verwantschap omtrent de herkomst van de familie, maar natuurlijk ken ik de "theorie" van onze Tweedse afstamming. Een neef van mijn vader: een mij oom Goort, heeft mij en mijn vrouw veel daarvan verteld en laten lezen. Ik ben ook in het bezit van een gekleurde afbeelding van het familie wapen. -

Het kan allemaal best waar zijn, maar ik heb toch mijn twijfels. Ik zal u zeggen waarom.
 1. Toen ik in de oorlog in de Koninklijke Bibliotheek te den Haag, waar ik regelmatig kwam voor mijn studie, op een dag de oud chef van mijn vader, Jhr. van Geudt, met wie hij goed bevriend was, ontmoette, liet deze mij een stuk

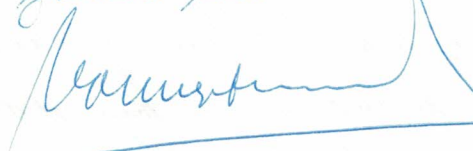
uit een in het Deens geschreven boek lezen, welk
boek handelde over de geschiedenis van een aantal
edelijke geslachten. Het ging over het geslacht Van Genst.
Ik dreef geen Deens, de heer van Genst kende de taal
goed, maar een Hollander is het niet zo moeijlijk
die taal te begrijpen, zeker niet als hij geholpen wordt, zoals
in mijn geval. Welnu de schrijver verhaalde, dat prins
Wilhelmina, gemalin van prins Willem IV bij Goëjan van Wel-
shuis door de patriotten was geschouwd, en zij de hulp tegen
die patriotten van koningin van Pruisen smeekte, deze
in de raad die hulp gesonden heeft (een feit ons uit de geschiedenis-
boeken wel bekend). Alstou werd te Mijmegen bij de familie
Van Genst ingehwartend een luitenant van de Pruisische
huzaren: Carl August von Meyenfelt. Het wil dat het was
in 1705 jaar vondt de graaf Meyenfelt bij de ontroeping
van het keizer Wasal door Napoleon moet vluchten

2. Toen ik kort na de oorlog in Meehan (Andover) land
omgebeld naar een mij stem nog onbekende (Nederlands) aentri-
pser van het departement van Oudwys, was die bij het horen
van mijn naam geamuseerd belangstellend; hij vroeg een
hale reeks voornamen en vroeg of ik een of meer daarvan droeg.
Hij had in Drenth gediend en had daar een aantal van
Meyenfelts ontmoet.

Ik hoop niet, dat ik te rechtvaardig heb, maar mooge-
lijk prou des twee geges, heb wel bij die, welke ik reeds
heeft en misten zij de "theorie" van de Zweitsse afkomst niet.

Hor het zij, wat hij heeft wil ik het nog wat meer weten
van een afkomst, al die ik daarvan het belang wil weten.

Zaam uw

P.S. De mij bekende von Meyenfelt leden schrijven allen een
naam zonder kentje op de ij. Zo sta ik ook bij de burgerlijke Staat te boek f